

Metody programowania 2023/2024 Maksymalna podtablica 2D o najmniejszej liczbie elementów

P_01

Opis

Dla danej niepustej tablicy dwuwymiarowej liczb całkowitych: a[0][0], ..., a[n-1][m-1] dla $0 \le i \le j < n$, $0 \le k \le l < m$ definiujemy jej <u>maksymalną podtablicę</u> mstab = a[i .. j] [k .. l] jako spójny fragment podtablicy o <u>maksymalnej nieujemnej sumie elementów</u>, obliczanej według wzoru: msum(i, j, k, l) = 3*D+2*U gdzie:

D= suma dodatnich elementów a[x] [y] tej podtablicy, dla których $i \le x \le j$ oraz $k \le y \le l$. U = suma ujemnych elementów a[x] [y] tej podtablicy, dla których $i \le x \le j$ oraz $k \le y \le l$.

W przypadku, gdy wszystkie elementy tablicy są mniejsze od zera, maksymalna podtablica jest pusta i msum jest nie określona. Gdy wszystkie elementy tablicy są równe 0 to maksymalna podtablica składa się z elementu a[0..0] [0..0] i msum(i, j, k, l) - jest równa się 0.

Napisz w Javie program działający w czasie $O((max(n, m))^3)$, który oblicza maksymalną wartość msum(i, j, k, l) oraz wyznacza maksymalną podtablicę mstab = a[i .. j] [k .. l] o najmniejszej liczbie elementów, której indeksy: i, j, k, l tworzą ciąg leksykograficznie najmniejszy.

Wejście

Dane do programu wczytywane są ze standardowego wejścia (klawiatury) zgodnie z poniższą specyfikacją. Pierwszą podawaną wartością jest dodatnia liczba całkowita oznaczająca ilość zestawów danych, po której na wejściu pojawią się zestawy danych w ilości równej wczytanej liczbie. Każdy zestaw danych zawiera w pierwszej linii numer zestawu (z) od 1 do 100, po którym występuje ciąg znaków " : " oraz dwie dodatnie liczby całkowite z zakresu od 1 do 100, oznaczające odpowiednio liczbę wierszy oraz liczbę kolumn tablicy, w następnych liniach podawane są dane będące kolejnymi wierszami tablicy zgodnie z podaną liczbą wierszy i kolumn. Dane każdego zestawu są liczbami całkowitymi z zakresu od -2^{15} do $+2^{15}$.

Ostatnia linia każdego zestawu zakończona jest znakiem '\n'.

Wyjście

Dla każdego numeru zestawu danych jeśli maksymalna podtablica nie jest pusta, program wypisze linie postaci:

```
z: mstab = a[i..j][k..l], msum = msum(i, j, k, l)
przy czym: i,j,k,l, wyznaczają maksymalną podtablicę a[i..j][k..l]
```

w przeciwnym przypadku program powinien wypisywać tekst:

```
z: mstab is empty
```

Wymagania implementacyjne

W pierwszej linii program powinien zawierać komentarz:

- 1. // Imie Nazwisko nr grupy a
- 2. Jedynym dozwolonym importem jest obsługa wczytywania z klawiatury, to jest: import java.util.Scanner;

Metody programowania 2023/2024 Maksymalna podtablica 2D o najmniejszej liczbie elementów

P_01

3. Główna klasa musi nazywać się Source, co oznacza ogólne ramy kodu postaci:

```
class Source {
 public static void main( String [] args ) {
}
}
```

4. Wczytywanie musi się odbywać przez pojedynczą zmienną klasy Scanner, zadeklarowaną zewnętrznie w stosunku do wszystkich metod głównej klasy.

W praktyce oznacza to tylko jedną deklarację w przykładowej postaci, np.: public static Scanner scanner = new Scanner(System.in); w pierwszej linii ciała głównej klasy.

5. Kod programu powinien zawierać komentarze i testy zgodnie z opisem podanym w Regulaminie zaliczania programów na BaCy.

Dane przykładowe

```
Wejście:
                   Wyjście:
                  1: ms tab = a[0..0][1..5], msum=39
                  2: ms tab = a[0..1][0..4], msum=16
1:16
-2 7 -4 8 -5 4
                  3: ms tab = a[1..1][0..0], msum=12
2:25
                  4: ms tab = a[0..0][3..3], msum=12
1 1 -1 -1 0
                  5: ms tab is empty
1 1 -1 -1 4
                  6: ms tab = a[0..0][0..0], msum=0
3:25
0 -1 -1 1 1
4 -2 -2 1
4 : 2 5
0 -1 -1 4 0
4 -2 -2 0 0
5:25
-1 -2 -3 -1 -2
-1 -1 -1 -5
6:25
 0 0 0 0 0
 0 0 0 0 0
```